

br. Jožko Smukavec:

Preprostost in veselje krščanske poklicanosti

Kapucin Jožko Smukavec je doma iz Jereke v Bohinju. Kot je zapisal leta 2005, je preko fanta Jožkota, ki so ga doma imeli silno radi, ki je hodil v cerkev, ker so mu drugi zapovedovali; ki so mu bile vseč navihanosti in razne lumparije; ki pa ni bil zadovoljen s seboj in svojim starši in je hotel spreminjati druge; ki je sanjal, da bi rad bil učitelj, ali priznan pevec; preko fanta ki je šel v lesno šolo, delal pet let v lesni tovarni in doštudiral agronomijo, prišel ven brat Jože, kapucin. Kot duhovnik je bil posvečen leta 2007, trenutno pa je predstojnik kapucinskega samostana v Škofji Loki.

Br. Jožko izhaja iz lastne izkušnje, ker na vsakem koraku izraža srčno evangelijsko veselje in pripadnost Jezusu Kristusu. V svojem predavanju, ki bo pričevanjsko obarvano nam bo na podlagi lastne izkušnje skušal približati veselo evangelijsko sporočilo na preprost način, kakor ga je živel njegov stanovski vzornik, Frančišek Asiški.

p. mag. Silvo Šinkovec:

Samoljubna žalost

P. Silvo Šinkovec je doma iz Šentjerneja na Dolenjskem. Na človeka gleda kot filozof, teolog psiholog in defektolog. Leta 1980 je vstopil k jezuitom in bil leta 1988 posvečen v duhovnika. Vodi duhovne vaje in uvajanje v meditacijo. Mnogim je duhovni spremljevalec. Ljudem prek predavanj, seminarjev, delavnic in terapije pomaga pri osebnostni rasti. Od leta 1995 vodi šole za starše. Bil je duhovni asistent Skupnosti krščanskega življenja, Društva katoliških pedagogov Slovenije, šolski svetovni delavec na ŠKG Šentvid. Od leta 1998 je rektor cerkve sv. Jožefa v Ljubljani in soustvarjalec Duhovnega središča sv. Jožefa ter Šole za poslanstvo. Od leta 1999 je urednik revije Vzgoja.

Papež Frančišek pravi, da samoljubna žalost izvira iz boleznega iskanja lagodja, površinskih užitkov in lastnih koristi. Takšno srce ne uživa več blagega veselja Božje ljubezni in ne utripa več v navdušenju za dobro. Postane užaljeno, nezadovoljno in brez življenja. Vendar Bog nam tega ne želi. On nas želi tega osvoboditi. Nevarnost samoljubne žalosti preti tudi kristjanom. Tudi nam se lahko zgodi, da iščemo veselje v materialnih dobrinah, ki jih želimo imeti več in več. A prave sreče v tem ne bomo našli. Veselje izvira iz miru velikodušnega srca, ki je pripravljeno deliti, kar ima. Pomembna je moč molitve, ki nagiba človeška srca k velikim spremembam. Z vztrajno molitvijo lahko pomagamo našim bratom in sestram, da odprejo svoje srce veselju. Ob tem se lahko Bogu iskreno zahvalimo za vse, ki molijo za nas. Obenem pa premislimo, koliko sami molimo za svoje najdražje.

Vstopnine ni, že vnaprej pa se zahvaljujemo za prostovoljne prispevke!

JANUARSKI VEČERI 2015

V ŽUPNIJI SV. MARTINA V TRBOVLJAH

»VESELJE EVANGELIJA V DRUŽINI«

V naši župniji v januarju že od leta 1988 potekajo predavanja, katerih namen je poglobiti krščanski pogled na različna življenjska in verska vprašanja. V letu 2015 bodo predavanja povezana s tematiko družine, saj smo ravno v obdobju med izredno in redno sinodo o družini. Cerkev je prepoznala znamenja časov, ki govorijo, da je za družino potrebno nekaj narediti, mogoče tudi spremeniti odnos do nje. Če se bodo sinodalni očetje ob koncu leta na redni sinodi spraševali: »Kam in kako naprej? Kakšen naj bo odnos Cerkve do različnih družinskih skupnosti?«, bo tematika naših predavanj enostavnejša. Družine se bomo dotikali z različnih plati. Največje probleme bomo obravnavali že kar na začetku, ko se bodo udeleženci okrog mize Vlado Began, Aleš Gulič, mag. Amadej Jazbec ukvarjali z vprašanjem ali mogoče krst otrok pomeni nasilje nad njimi? Naslednji dan bo dr. Stanislav Slatinek, razkril kakšne so stiske sodobne družine, sodobnega zakona. Anica Sečnik bo nagovorila starše, ki se neredko srečujejo z vprašanje, če bodo otroci obdržali veri. Veseli smo, da bo med nami letos zaporniški duhovnik Robert Friškovec, ki nam po odstrl oči in nam pokazal, kako smo obremenjeni z odnosi, kako smo ujeti, kljub temu, da nismo v zaporu. Da vsa predavanja ne bodo pretirano črnogleda, bo poskrbel br. Jožko Smukavec, ki nas bo opozoril na veselje, ki ga prinaša krščanska poklicanost – prav je, da se tega zavedamo. Na koncu bo p. mag. Silvo Šinkovec spregovoril o samoljubni žalosti, ki izvira iz iskanja lagodja, površinskih užitkov in lastnih koristi. Prijeten uvod v šest predavanj bo koncert župnijskega otroškega pevskega zbora Gospodova rosa in Glasbene šole Trbovlje – nastopajoči nas bodo razveselili z božično glasbo, koncert pa so naslovili »Pridi in nas reši«.

Predavanja se bodo pričevala vsakokrat ob 19h v župnijski dvorani, koncert »Pridi in nas reši« pa se bo prišel ob 16h

- 10.1. božični koncert OPZ Gospodova rosa in GŠ Trbovlje: **Pridi in nas reši!**
- 16.1. Vlado Began, Aleš Gulič, mag. Amadej Jazbec: **Krščevanje otrok - prednost ali nasilje?**
- 17.1. dr. Stanislav Slatinek: **Stiske sodobne družine**
- 23.1. Anica Sečnik: **Ali bodo otroci obdržali vero?**
- 24.1. Robert Friškovec: **Naša ujetost v odnosih**
- 30.1. br. Jožko Smukavec: **Preprostost in veselje krščanske poklicanosti**
- 31.1. p. mag. Silvo Šinkovec: **Samoljubna žalost**

Vlado Began, Aleš Gulič, mag. Amadej Jazbec:

Krščevanje otrok – prednost ali nasilje?

Vlado Began je eden najbolj vidnih pripadnikov verske skupnosti Univerzalno življenje in je tudi pravni zastopnik Koalicije za ločitev države in cerkve. Ta med drugim zahteva, da država prepove krst dojenčkov in drugih otrok, ki ga izvaja katoliška cerkev, saj je ta v nasprotju s slovensko ustavo, ker otrok postane vernik in član cerkve brez svojega soglasja. Po njihovem mnenju bi bil dovoljen vpis v članstvo cerkve samo za polnoletnih osebe. Aleš Gulič je Trboveljčan, profesor slavistike, dolgoletni novinar, tudi poslanec. Kot direktor Urada za verske skupnosti se je poglobljeno ukvarjal s problematiko verskih skupnosti, poznan je tudi kot avtor Zakona o verskih in svetovnonazorskih skupnostih, o katerem se je pred nekaj leti veliko govorilo, na koncu pa ni bil sprejet. Mag. Amadej Jazbec je bil leta 2006 prvi novomašnik novoustanovljene celjske škofije. Od leta 2010 je župnik župnije Trbovlje–sv. Martin, od leta 2014 pa še župnije Trbovlje – sv. Marija, zato ga ni potrebno posebej predstavljati.

V katoliški Cerkvi je običajno, da se krstijo majhni otroci, dojenčki. To lahko po eni strani pomeni izraz svobode veroizpovedi njihovih staršev, po drugi pa bi lahko šlo tudi za izraz kršitve svobode veroizpovedi samih otrok. Pri nas na ta vidik še posebej opozarja Koalicija za ločitev države in cerkve. Tudi na katoliški strani pa se pojavljajo vprašanja, kakšen smisel ima krst, če krščeni otroci potem niso deležni nobene verske vzgoje, saj starši ne prakticirajo verskega življenja. Ali v takem primeru mogoče res ne gre za nasilje nad otrokom?

dr. Stanislav Slatinek:

Stiske sodobne družine

Stanislav Slatinek se je rodil v Celju, v duhovnika je bil posvečen leta 1984 in bil istega leta imenovan za kaplana v Brestanici. Od leta 1987 je študiral v Rimu in je leta 1992 doktoriral iz cerkvenega in civilnega prava. Bij je rektor mariborskega bogoslovja, je sodni vikar - oficial Metropolitanskega cerkvenega sodišča v Mariboru in profesor cerkvenega prava na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani. Predavatelj je posredno povezan tudi s Trbovljami, saj je bil njegov pokojni brat dvojček Danijel tukaj štiri leta (od 1987 do 1991) kaplan.

V zadnjih desetletjih smo priče krizi družine, kateri tudi v bližnji prihodnosti ni videti konca. Stanislav Slatinek bo spregovoril o pasteh, v katerih se znajdejo člani sodobne družine in skušal osvetliti, kako se tem pastem izogniti ali se iz njih izvleči. Kot oficial metropolitanskega cerkvenega sodišča v Mariboru, nam bo spregovoril tudi o postopkih ničnosti zakonske zveze, v katerih se znajde iz leta v leto več krščanskih zakoncev.

Anica Sečnik:

Ali bodo otroci obdržali vero?

Anica Sečnik je višja medicinska sestra, učiteljica zdravstvene nege, sicer pa je mati šestih otrok in babica večim vnukom. Med drugim je tudi avtorica rakovniških knjižic Rada imam otroke in Vzgoja v naši družini ter soavtorica knjige Domača nega. Starejši se boste predavateljice mogoče spomnili, saj je na naših Januarskih večerih že dvakrat predavala: leta 1994 sama, leta 1989 pa skupaj z možem.

Predavateljica je prepričana, da Kristus vedno zmaguje. Pred odgovorno nalogo pa smo starši, stari starši, vzgojitelji in župljani, kako vero živimo in jo prenašamo naprej. Evangelist Luka pravi: "Ni dobrega drevesa, ki bi rodilo slab sad, in spet ne slabega drevesa, ki bi rodilo dober sad. Vsako drevo namreč spoznamo po njegovem sadu." (Lk, 6, 43-44) Možnosti in načinov za prenašanje vere na otroke je veliko. Govoriti o veri je največji dokaz ljubezni, ki ga lahko pokažemo otrokom. Za verne pomeni Bog dobroto in razumevanje človeškega bitja.

Robert Friškovec:

Naša ujetost v odnosih

Sam pravi, da je v prvi vrsti preprost človek, stari rocker po duši, kristjan, duhovnik. Prihaja iz Škofje Loke, iz blokovskega naselja, kjer se je rodil v tipični slovenski družini, katero je Robert poimenoval »zwei Kinder sistem«. V družini doma je pogrešal pogovor, edini način pogovora med njimi je bil v smislu »Kako je bilo v šoli? Imaš kaj za nalogo? Se imaš kaj za učit?« Konec osnovne šole oz. v začetku srednje šole je začutil v sebi velik nesmisel. Bežal je v svoj svet. Vedno si je želel postati kirurg, saj je, kot pravi sam, nor na bele halje. Vedno, kadar je slišal rešilca, je hotel biti kar zraven ... Doma niso hodili v cerkev. Njegovo prvo srečanje s cerkvijo je zgledalo tako, da je stal v ozadju in opazoval ljudi, kaj tam počnejo... Na teologijo v Ljubljani se je vpisal kot študent laik, leta 1992 in se v prvem letniku študija seznanil z zaporom. Leta 1999 je postal duhovnik in od takrat deluje kot zaporniški duhovnik.

Predavatelj pravi, da je vsaka ujetost zapor. Pa ne samo ujetost med štirimi stenami, temveč sleherna človeška ujetost, denimo v klišejske podobe, da je nekaj lahko le tako, kot si mi predstavljamo, in nikakor drugače; da si ne dopustimo, da gredo stvari v življenju tudi drugače, kot smo vajeni. Že vera sama bi nam morala dajati spodbudo, da se učimo gledati širše, da pogledamo ne le eno plat medalje, temveč tudi drugo. Zapor je zanj enostranskost, ki tako obvladuje slovensko družbo. Tu nam toliko manjka... Pravzaprav je tako: kamor koli pogleda okoli sebe, vidi zapor.